

Polska weźmie udział w Międzynarodowych Targach w Delhi

Jedną z największych i najpoważniejszych międzynarodowych imprez handlowych, w których Polska weźmie udział w roku bieżącym będą Międzynarodowe Indyjskie Targi Przemysłowe w New Delhi w dniach od 23 października do 15 grudnia.

Mimo że otwarcie targów nastąpi dopiero za kilka miesięcy, prace przygotowawcze, związane z naszym udziałem są już poważnie zaawansowane. Jest to konieczne choćby z uwagi na to, że sam tylko transport eksponatów polskich drogą morską do Bombaju (dalej drogą lądową) potrwa około dwóch miesięcy.

W imprezie tej, która co roku ściągająca znaczną liczbę przedstawicieli firm handlowych ze wszystkich stron świata — głównie zaś z Azji, Polska weźmie udział po raz pierwszy. Ma to dla nas obecnie, w okresie intensywnego rozwoju stosunków handlowych z krajami Azji, szczególnie duże znaczenie.

Polskę reprezentować będzie w New Delhi 14 naszych central handlu zagranicznego, które na swoje stoiska otrzymały powierzchnię 2.400 m kwadratowych. Wybudujemy duży, specjalny pawilon o lekkiej konstrukcji, zapewniającej właściwe warunki do wystawienia eksponatów w gorącym klimacie Indii.

Wśród naszych eksponatów poważną większość stanowią będą maszyny: eksportowane już obecnie do wielu krajów precyzyjne obrabarki do metalu — a wśród nich prototypy automatów tokarskich, obrabarki do drzewa, maszyny włókiennicze, urządzenia dla piekarni, sprzęt wiertniczy, maszyny rolnicze i wiele innych.

Przemysł motoryzacyjny wystawi w Indiach samochody ciężarowe „Star-20”, przystosowane do pracy w ciepłych krajach, samochody „Warszawa”, traktory „Urus”, motocykle „MO-6”, motopompy itp.

Radca ambasady ZSRR w Warszawie tow. Wiktor Karpow wręcza przewodniczącemu spółdzielni produkcyjnej w Jackowicach sadzarki ręczne i nasiona kukurydzy — dar tow. Nikity Chruszczowa.

Dopiero kilka dni temu pisaliśmy o pomyśle pierwszego sekretarza Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i tow. Bolesława Bieruta w Jackowickiej spółdzielni, a już wczoraj byliśmy świadkami niezwykłego przekazania spółdzielcom podarunków, których przysłał zapowiadając tow. Chruszczow 21. IV. br. Przekazania dokonał radca ambasady ZSRR w Warszawie, tow. Wiktor Karpow.

Przed niewielkim barakiem, w którym mieści się spółdzielnia świetlica, zjechała wspaniała czarna „ZIM”. Wychodził z niej tow. Wiktor Karpow, agronom Paweł Zacharczuk, Solodun i inżynier Niemnonow.

Karpow pyta: — Nie zabudili mi? — Nie zabudziłeś, towarzysze — ktoś odpowiada. Przewodniczący był w polu, podobnie jak wszyscy pozostali członkowie. Przyszedł po kilkunastu minutach i — żeby nie odrywać ludzi przed przebiegiem obiadu — pojechał do pracy (wózki nawozu, roztrąsaki go, orali) — postanowił oprowadzić gości do spółdzielni gospodarstwa.

Przemysł na Ziemiach Zachodnich

W Raciborskiej Fabryce Maszyn „Rafam” na Opolszczyźnie produkują się nowoczesne tokarki — karuzelówki polskiej konstrukcji. Karuzelówki te odznaczają się wysoką sprawnością i wydajnością, latwością obsługi i przydatnością do wszelkiego rodzaju obróbki. Część karuzelówek wykonanych przez „Rafam” przeznaczona jest na eksport.

NA ZDJĘCIU: fragment hali montażowej karuzelówek.

Zamiast 40 tylko 7 procent

W Gazowni Łódzkiej po raz pierwszy w Polsce zastosowano nowy system spalania koksu w generatorach.

Metoda ta polega na chłodzeniu rusztów generatora zamiast wody mieszaną powietrzno-spalinową, co pozwala zmniejszyć ilość niedopałów koksowych do 7 proc. Przy chłodzeniu rusztów wodą straty koksu wynoszą około 40 proc.

Jak z tego widać, nowy system chłodzenia umożliwia uzyskanie dużych oszczędności paliwa. Poza tym chłodzenie powietrza posiada inne jeszcze zalety. Na przykład dotychczas w Gazowni Łódzkiej czyszcili się ruszty cztery razy w ciągu doby. Obecnie wystarczy, gdy oczyści się dwa razy w tygodniu.

System chłodzenia powietrzno-rusztowy opracowany przez inżynierów z Gazowni Łódzkiej i Warszawskiej oraz naukowców z Centralnego Zarządu Gazownictwa zdał w pełni egzamin. Wkrótce zostanie on zastosowany w wielu zakładach.

W związku z tym w Łodzi odbyło się wczoraj ogólnopolskie zebranie pracowników gazownictwa. Zebranych zapoznał z nowym systemem jeden z projektantów powietrzno-rusztowego chłodzenia, inż. Jagielski.

GŁOS ROBOTNICZY

ORGAN KW I KŁ POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

NR 105 (3357) ROK XI

ŁÓDŹ, ŚRODA 4 MAJA 1955 ROKU

CENA 15 GR

Przygotowania w całym kraju do V Światowego Festiwalu Młodzieży i Studentów

■ Czynniki woj. łódzkiego ■ Przyjaciele z zagranicy piszą do młodzieży polskiej

Członkowie kół ZMP w Pniewie pow. Kutno dla uczczenia V Festiwalu Młodzieży i Studentów postanowili zgłosić się na 10 dni do prac wiosennych w państwowych gospodarstwach rolnych.

Oto ich nazwiska: Andrzej Karasiński, Piotr Mazurek, Henryk Szymański, Józef Skiermut, Ryszard Szymczak, Ryszard Wójcik i Feliks Fijałkowski. Członkowie tego kół zobowiązali się ponadto zorganizować zespół artystyczny, udekorować świetlicę oraz przygotować boisko do koszykówki.

Członkowie kół ZMP w Dąbrowicach Dolnych na swym zebraniu sprawozdawczo-wyborczym podjęli dla uczczenia V Festiwalu następujące zobowiązania: założyć dwa polskie doświadczenia, jedno z kukurydzy, drugie z ryżu, obelść drzewka w sadach.

Zetempowcy w Pilaszowie pobili drzewka owocowe oraz zasiał jedną z nowych odmian roślin pastewnych.

Młodzież powiatu łowickiego przygotowała dla zagranicznych gości liczne podarki. Np. zetempowcy z Pilaszowa przygotowali lalkę łowicką i dwie łowickie wycinanki, a uczniowie z Technikum Mechanicznego — Elektrycznego wykonali w warsztatach szkolnych adapter dla delegacji radzieckiej.

Przyjaciele z zagranicy piszą do młodzieży polskiej, która jest gospodarzem V Festiwalu. Z różnych stron świata napływają serdeczne listy. Studenci warszawscy prowadzą ożywioną koresponden-

Narada przedstawicieli Instytutów Historii Partii

W dniach od 22 kwietnia do 2 maja br. odbywała się w Wydziale Historii Partii KC PZPR narada Instytutów Historii Partii z udziałem przedstawicieli: Instytutu Marksa-Engelsa-Lenina-Stalina przy KC KPZR, Instytutu Historii Partii Bułgarii, Czechosłowacji, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Rumunii i Węgier. Obecny był również delegat Komitetu Centralnego Albańskiej Partii Pracy.

Na konferencji omawiano szereg ważnych zagadnień, związanych z pracą Instytutów Historii Partii, m. in. wgląd w problemy przygotowywania obecnie przez poszczególne instytuty podręczników historii partii, zagadnienie naukowego i technicznego opracowania materiałów archiwalnych, kierunki i formy pracy naukowej — wydawniczej.

Wiele uwagi poświęcono sprawie ścisłej współpracy między instytutami.

Uczestnicy narady zwiedzili historyczne miejsca, związane

z pobycem Lenina w Polsce: Kraków, Poronin, Biały Dunajec oraz b. hitlerowski obóz śmierci w Oświęcimiu.

Kubr (CSR) pierwszy na mecie w Brnie

Chwiendacz czeka na swych kolegów z drużyny polskiej

Piękna jazda kolarzy ZSRR i Bułgarii

Szczegóły na str. 2.

Stadion festiwalowy codziennie zmienia swe oblicze. Na terenie budowy stale pracują grupy młodzieży, realizując w ten sposób podjęte zobowiązania i przyspieszając terminy zakończenia poszczególnych robót.

NA ZDJĘCIU: przy pracy grupa młodzieży z Technikum Energetycznego w Warszawie.

Nad poprawą zaopatrzenia rynku i metodami walki o obniżkę kosztów radził aktyw „CENTROGALU”

W dniu 3 bm. odbyła się w Łodzi ogólnopolska narada aktywów gospodarczych placówek podległych Centralnemu Zarządowi Hurtu Galanterijnego.

Tematem narady była analiza zaopatrzenia rynku w artykuły galanterijne oraz przebieg wykonania planów obniżki kosztów własnych.

W roku 1954 najwyższy procent wykonania planów sprzedaży uzyskano w branży zabawkarskiej (127 proc.). Najniższe wykonano plany w branży włókienniczej. Jednakże w dalszym ciągu, mimo przekroczenia planów sprzedaży i obrotu, zaopatrzenie rynku pozostawia wiele do życzenia. Główną bolączką jest niska jakość wielu wyrobów i to zarówno zabawek, jak i przyborów toaletowych czy galanterii skórzananej. Ciągłe odczuwa się brak dostatecznej troski o dostarczenie konsumentowi jak najszerszego asortymentu towarów. Dotyczy to szczególnie wyrobów guzikowych.

Jeśli chodzi o wykonanie obniżki kosztów własnych, to CZHG w roku 1954 realizował je w 100 proc. Natomiast koszty własne w pierwszym kwartale br. są niepokojąco wysokie, kwartałowe planu obniżki nie wykonano.

Wszystkie wymienione tu sprawy oraz szereg innych był tematem ciekawych dyskusji na naradzie.

Prof. T. Sygietyński udekorowany orderem „Sztandar Pracy” I klasy

W dniu 3 bm. minister Kultury i Sztuki, Włodzisław Sokorski udekorował prof. Tadeusza Sygietyńskiego orderem „Sztandar Pracy” I klasy. Odznaczenie to zostało przyznane uchwałą Rady Państwa prof. Tadeuszowi Sygietyńskiemu w związku z 60 rocznicą jego urodzin za wybitne zasługi w popularyzacji piękni polskiej i polskiego tańca ludowego w kraju i za granicą.

Komunikat

Wydział Propagandy KŁ PZPR zawiadamia, że w dniu dzisiejszym o godz. 17 w Zakładowym Domu Kultury ZPB im. Marchlewskiego, ul. Ogrodowa 18, odbędzie się uroczyste spotkanie produkcyjnych zespołów kulturalno — oświatowych, które brały udział w centralnej akademii i w imprezach artystycznych w dniu 1 maja br.

Wszyscy członkowie zespołów: Pieśń i Tańca WDK, chóru i baletu Zaki. im. Harnasów, chóru DOKP, chóru Liceum Kulturalno-Oświatowego, chóru Zaki. im. Stalina oraz chóru „Edel” proszeni są o punktualne przybycie.

Do Warszawy przybyli delegaci Francuskiego Komitetu Obróńców Pokoju

Z okazji obchodzonej w bieżącym roku — na apel Światowej Rady Pokoju — 200 rocznicy śmierci Montesquieu, odbędzie się dziś w Warszawie, zorganizowany przez Polski Komitet Obróńców Pokoju, uroczysty wieczer, poświęcony temu wielkiemu pisarzowi i myślicielowi francuskiemu.

W celu wzięcia udziału w tej uroczystości 3 bm. przybyli do Warszawy przedstawiciele Francuskiego Komitetu Obróńców Pokoju: lekarz Gilbert J. P. May oraz adwokat Eugene H. Gonfrreville.

Gdy agronom tow. Solodun dawał praktyczny pokaz sadzenia kukurydzy — ze świetlicy wychodzili ostatni spódnicy, którzy podpisywali list do tow. Chruszczowa. List, w którym zapewniają go, że „będą nasłuchiwać z Moskwy jego głosu”, że „wiedzą, iż nawet w nawałe spraw ważnych nie zapomni o nich”, że zresztą nie pozwolą mu zapomnieć, bo będą do niego pisać, donosić mu o swoich sukcesach i trudnościach.

List był pięknie wykonany, okładki jego stanowiły barwne łowickie wycinanki. Kiedy przewodniczący Król wręczał go tow. Karpowowi, ten przyrzekł, iż „czterech dła towarzyszy Chruszczow pośluzi to pismo”. Tow. Karpow, jak wszyscy zresztą pozostali goście, trzymał w ręku przelśniącą lalkę — łowickankę, którą otrzymał w podarunku od kółek jackowickich — Bierackiej i Królowej.

Agronom radziecki, tow. Paweł Solodun, daje praktyczny pokaz stosowania radzieckich sadzarek na spółdzielczym polu.

W spółdzielni produkcyjnej w Jackowicach

PODARUNEK towarzysza Chruszczowa

mówił sekretarz — do powiększenia szeregów, do wciągania do spółdzielni coraz nowych chłopów, gospodarzy indywidualnych.

Na zakończenie swego przemówienia tow. Bukowski prosił tow. Wiktor Karpow, by przekazał tow. Chruszczowowi serdeczne pozdrowienia od ludności województwa, a od mieszkańców pow. łowickiego w szczególności.

Józef Król powiedział: — Tu — wskazał miejsce pod oknem — siedział 21 kwietnia tow. Chruszczow. Gadał z nami, z wczorajszymi, po chłopsku, oblaźliwym, ile korzyści może nam przynieść uprawa kukurydzy. Tow. Chruszczow powiedział, że jeśli na początku, przy braku doświadczenia, zbierzemy 60 kwintali, to będzie dobrze. Zbierzemy. Nie możemy go zawieść. Zresztą dużo już wiemy. Tow. Chruszczow zostawił nam wspaniałe doradce — agronoma Szewczenkę. A jeśli chodzi o rozwój naszej spółdzielni, to oblicujemy — zwrócił się do sekretarza Bukowskiego — że nasza spółdzielnia rozrośnie się znacznie jeszcze w tym roku. Już jednego chłopca przysięgliśmy, dwóch dalszych już prawie się namyśliło. Wszyscy przyjdą do nas No, wtedy, ma się rozumieć, wraz ze wzrostem arealu ziemi spółdzielczej — wzrośnie uprawa kukurydzy. A w niej pokładamy wielkie nadzieje.

Tow. Wiktor Karpow mówił niewiele: — Cóż, towarzysze, mogę powiedzieć nowego po towarzyszu Chruszczowie. Przyjechaliśmy, przywieźliśmy wam podarki, które on wam przysłał. Jest to kukurydza dwóch gatunków — „krasnodarska” i „partyzantka”. I sadzarki ręczne, o o takie — wskazał na leżącą na stole proszę w konstrukcji sadzarkę — która wyrzuca na jednokową (regulowaną dowolnie) głębokość, jednokową zawsze (3, 4, 5 — w zależności od ustawienia aparatu) ilość

Wzdłuż

i w szerz

Polski

Prototyp polskiego aparatu do suszenia plazmy używanej w hematologii

W wyniku trzynastu prac lubelskiej technika Władysława Sochy oraz lekarzy Woj. Stacji Krwiodawstwa w Lublinie z dyrektorem stacji dr Tadeuszem Węgrzeckim na czele budowany został krajowy prototyp aparatu do suszenia osocza, tj. płynnej, białkowej części krwi ludzkiej. Suszone osocze (plazma) zastępuje krew w nagłych wypadkach, kiedy nie ma czasu na zbieranie grupy krwi pacjenta, co jest niezbędne przy transfuzjach.

Pierwszy krajowy aparat przewyższa znacznie pod wieloma względami stosowane u nas aparaty produkcji francuskiej, jest bardzo prosty w budowie i łatwy w obsłudze.

„FABLOK” produkuje sprężarki powietrzne

Fabryka Lokomotyw im. Feliksa Dzierżyńskiego w Chrzanowie („Fablok”) stanie się wkrótce jednym z poważnych dostawców sprężarek powietrznych dla krajowego przemysłu.

Pierwsza seria sprężarek zdała pomyślnie egzamin i obecnie przystąpiono do seryjnej produkcji tych urządzeń. Z fabryki tej otrzymywać będziemy nowy typ sprężarek powietrznych, posiadających zdolność tłoczenia 25 metrów sześciu, powietrza na minutę.

Nowe radiodiodniaki „Stolica”

W tych dniach, po dłuższym okresie prób i doświadczeń, zatwierdzono do produkcji w Zakładach Radiowych im. Kasprzaka w Warszawie nowy typ radiodiodniaka — „Stolica”. Do końca lipca br. wykonana ma być pierwsza partia tych radiodiodniaków — tysiąc sztuk.

Radiodiodniak „Stolica” jest ulepszoną odmianą „Srebrny”. „Stolica” będzie odbiornikiem 6-lampowym, 3-zakresowym z gniazdkami na włączenie adapteru.

Presja i pogrozkami zmuszali do szpiegostwa

Agent angielskiego wywiadu przeszedł do NRD

W ostatnich dniach przeszedł dobrowolnie do NRD i oddał się w ręce władz bezpieczeństwa, Erich Fritsche ze Schwarza, który był agentem angielskiego.

Fritsche złożył oświadczenie wyjaśniające sposób, w jaki został zwerbowany do służby szpiegowskiej i dlaczego postanowił zerwać z dotychczasową działalnością.

Na początku 1954 r. zwrócił się do niego listownie, aby przyjechał do Berlina zachod-

nego, gdzie spotka się ze znajomym uchodźcą Otto Raederem. Po przyjeździe do Berlina rozmawiał nie z Raederem, lecz z agentem wywiadu angielskiego Hansem Kuklinskim alias Schreiberem. Kuklinski prosił, aby Fritsche powiedział mu, jak zachowywał się Raeder w Niemieckiej Republice Demokratycznej. Ponieważ złożył w tej sprawie żądane wyjaśnienia, szantażowano go następnie groźbą ujawnienia tego i w ten sposób zmuszono go do pracy w wywiadzie. Fritsche otrzymał zlecenie zbierania w NRD informacji szpiegowskich.

Fritsche współpracował później ze zwierzchnikiem Kuklinskim, niejakim Russel. Kuklinski i Russel zmuszali go do kwitowania odbioru poważnych sum pieniężnych, których w rzeczywistości w ogóle nie otrzymywał. Kiedy zaprotestował przeciwko temu rodzaju praktyce, zagrozili mu, że zadenuncjują go u władz bezpieczeństwa NRD.

Bezczelność, oszustwa i korupcja tych zbrodniarzy — oświadcza Fritsche — którzy zwerbowali mnie pod presją i stałymi pogrozkami zmuszali do wrogiej działalności przeciwko Niemieckiej Republice Demokratycznej, pozwoliły mi zrozumieć charakter i cele tych band szpiegowskich. Pragnę uczciwą pracą naprawić zło, jakie wyrządził NRD przez swą wrogą działalność.

ZE ŚWIATA

SPD WYSTĄPI Z WNIOSEM O ODDCIE DEBATY NA POLITYKĘ ZAGRANICZNĄ ADENAUERA

Deputowany do Bundestagu z ramienia Niemieckiej Partii Socjaldemokratycznej (SPD), Carlo Schmid, oświadczył na zebraniu SPD w Mannheim, że 4 bm. grupa socjaldemokratów w parlamencie będzie musiała ponownie z wnioskiem o oddalenie debaty nad polityką zagraniczną Adenauera.

Adenauer będzie musiał odpowiedzieć na pytanie, czy chce, aby Republika Federalna walczyła z NRD, czy też chce zjednoczenia Niemiec.

Jeli politycy koalicyjnej odruczą pismo wniosku SPD, grupa socjaldemokratów w Bundestagu złoży „większą interpelację” w sprawie polityki zagranicznej Adenauera.

ZDEMOKRATOWANIE SZPIEGÓW AMERYKAŃSKICH

CZANGKAISEKOWSKICH

Jak donosi wychodzący z Hankou dziennik „Czongsiangpao”, władze bezpieczeństwa stworzyły grupę szpiegów amerykańskich — czangkaiskekowskich. Śledztwo wykazało, że zostali oni wysłani do Chińskiej Republiki Ludowej przez amerykańskie i czangkaiskekowskie agencje szpiegowskie.

Zbiórki oni na terenie CHRL wiodły szpiegowskie — podjęli od nich (i gospodarzy) jak również przygotowywali do akcji dywersyjnej.

Sędziwy szkodliwych działań przestępców na kora śmierci, pozostałych od 7 do 10 lat ciężkich robót.

ROKOWANIA HANDLOWE JAPONSKO — CHIŃSKIE

Jak pociągnie Agencja Nowych Chin, w Tokio trwają rokowania między delegacjami handlowymi Japonii i Chin. Republiki Ludowej w sprawie układu handlowego. 2 bm. komisja techniczna opracowała projekt układu, który przedkładać będzie do zatwierdzenia na posiedzeniu plenarnym obu delegacji.

NIEWYKŁA KATASTROFA LOTNICZA W SZWECJI

2 maja wydarzyła się w środkowej Szwecji wielka katastrofa lotnicza. Podczas lotu eskadry odrzutowców typu „latarka beczka” 4 samoloty zderzyły się w gęstych chmurach. Szczęśliwie rozbiły samoloty spadły do jeziora z 20 km na północ od miasta Norrköping. Pilot samolotów zginął.

CHCA SZKOLIĆ NOWY WEHRMACHT W AFRYCE POŁOŃCZNEJ

Tygodnik zachodni — niemiecki „Der Volkswacht” podaje, że wobec oporu ludności lokalnej niemieckiej przy budowaniu na lotniskach wzniesionych ziemach poligonów i wypływających z nich trudności w szkoleniu nowego Wehrmachtu, ten, urzędnik Blanka (bośskie ministerstwo wojny) rozpatruje projekt szkolenia przyszłych oddziałów Wehrmachtu w Afryce północnej.

NOWE TRZĘSIENIE ZIEMI W GRACJI

Z Aten donosi, że 2 maja w okolicy miasta Volos nastąpiła nowa silna trzęsienie ziemi.

WYBÓR KANDYDATÓW NA DOWÓDÓW NOWEGO WEHRMACHTU

został już dokonany. Donosi o tym komunikat agencji Associated Press, powołując się na „doskonałe poinformowane sfery w Bonn”.

Cóż to za jedni — ci dowódcy nowego Wehrmachtu — gotowi na każde skinięcie amerykańskich monarchistów zalać znowu krwią Europę.

Na stanowisko głównodowodzącego zachodnio — niemieckim Wehrmachtem wyznaczony został LUDWIG KRUEWEL, generał starszej pruskiej szkoły militarnej. W latach dwudziestych Kruewel brał „wybitny udział” w organizowaniu tzw. „czarnej Reichswehry” — nie tylko nie robiąc z „starych fachowców pruskiego” roku 1940 Kruewel dowodził faszystowską dywizją czołgów, która operowała na terenie Jugosławii — wzbudzając nienawiść wśród ludności mordowanej i grabionej wbrew wszelkim postanowieniom międzynarodowego prawa. Za „osławienie” na terenie Jugosławii Hitler nadał wysokie odznaczenie Kruewelowi i powierzył mu dowództwo tzw. „Korpusu Afrykańskiego”.

Kruewel oświadcza dziś cynicznie: — Armia zachodnio-niemiecka będzie grała główną rolę w „związku zachodnio-europejskim”.

A DOLF HEUSINGER prześlizgnął się na stanowisko szefa sztabu armii zachodnio-niemieckiej. Heusinger około 40 lat w Niemczech służył ideom niemieckiego imperializmu. Za władzy Hitlera był on kierownikiem wydziału operacyjnego sztabu generalnego i bezopornie kierował przygotowaniem „planu Barbarossa” — planu agresji przeciwko Związkowi Radzieckiemu. Po wojnie Heusinger „ani na chwilę nie zszedł z posterunku” — kierując bezpośrednio „wydziałem wojskowym” bońskiego „urzędu Blanka” (ministerstwo wojny Adenauera).

Heusinger znany jest powszechnie jako jeden z najbardziej rozwydrzonych militarystów. W swej książce „Przeciw rozkazom” — Heu-

ninger robi wyrzuty fuhrerowi, że nie zniszczył doszczętnie armii angielskiej w Dunkierce. (Książka Heusingera powinna się znajdować w bibliotece angielskiego parlamentu).

Na szpaltach zachodnio-niemieckich gazet Heusinger od lat nawołuje do ataku na państwa wschodnio-europejskie: „Atakować przy najbliższej sposobności! Tylko przy zastosowaniu takich właśnie metod bojowych Zachód może wystąpić przeciwko Wschodowi. Chodzi tu przede wszystkim o akcję morską i lotniczą. Tylko te siły mogą dać nam sukcesy” („Bonner Heft” z 15 października 1953 r.).

General HANS SPEIDEL, jeszcze za czasów swej oficerskiej kariery zyskał sławę doświadczonego specjalisty w sprawach nielegalnych zbrodni. Obok tych „specjalności” Speidel zyskał również jako świetny znawca Francji. W roku 1937 Speidel przeprowadził w Paryżu rozmowy, których celem była izolacja ZSRR i utworzenie bloku antyradzieckiego. W trzy lata później Speidel — dowódca IX korpusu armii hitlerowskiej brał udział w inwazji na Francję.

(Niektórzy francuscy parlamentarzyści zdają się mieć krótką pamięć w tych sprawach. Warto im przypomnieć bandyckie postępowanie Speidla w Paryżu).

Po napadzie na ZSRR Speidel został dowódcą armii „B” działającej na Ukrainie. Tutaj Speidel „upamiętnił się” stosowaniem tzw. „tatyki spalanej ziemi”.

W Bonn w pełni oceniono zalety Speidla i już w 1950 roku mianowano go „ekspertem rządowym dla spraw wojskowych”. Nie tracąc czasu ów „ekspert” natychmiast przystąpił do opracowania planów tzw. „martwej strefy”, obejmującej terytorium Niemiec zach., Holandii i Belgii. Inaczej mówiąc Speidel swoje ukraińskie doświadczenia pragnie zastosować jak najprędzej w Europie zachodniej. Speidel jest poza tym „gorącym zwolennikiem zastosowania bomby wodorowej”.

Grafi GERHARD VON SCHWE-RIN, były hitlerowski generał, znany w nowym Wehrmachcie „wysokie stanowisko”. Już teraz wyznaczono go na następcę Teodora Blanka.

„Przeciw rozkazom” — Heu-

ninger robi wyrzuty fuhrerowi, że nie zniszczył doszczętnie armii angielskiej w Dunkierce. (Książka Heusingera powinna się znajdować w bibliotece angielskiego parlamentu).

Na szpaltach zachodnio-niemieckich gazet Heusinger od lat nawołuje do ataku na państwa wschodnio-europejskie: „Atakować przy najbliższej sposobności! Tylko przy zastosowaniu takich właśnie metod bojowych Zachód może wystąpić przeciwko Wschodowi. Chodzi tu przede wszystkim o akcję morską i lotniczą. Tylko te siły mogą dać nam sukcesy” („Bonner Heft” z 15 października 1953 r.).

General HANS SPEIDEL, jeszcze za czasów swej oficerskiej kariery zyskał sławę doświadczonego specjalisty w sprawach nielegalnych zbrodni. Obok tych „specjalności” Speidel zyskał również jako świetny znawca Francji. W roku 1937 Speidel przeprowadził w Paryżu rozmowy, których celem była izolacja ZSRR i utworzenie bloku antyradzieckiego. W trzy lata później Speidel — dowódca IX korpusu armii hitlerowskiej brał udział w inwazji na Francję.

(Niektórzy francuscy parlamentarzyści zdają się mieć krótką pamięć w tych sprawach. Warto im przypomnieć bandyckie postępowanie Speidla w Paryżu).

Po napadzie na ZSRR Speidel został dowódcą armii „B” działającej na Ukrainie. Tutaj Speidel „upamiętnił się” stosowaniem tzw. „tatyki spalanej ziemi”.

W Bonn w pełni oceniono zalety Speidla i już w 1950 roku mianowano go „ekspertem rządowym dla spraw wojskowych”. Nie tracąc czasu ów „ekspert” natychmiast przystąpił do opracowania planów tzw. „martwej strefy”, obejmującej terytorium Niemiec zach., Holandii i Belgii. Inaczej mówiąc Speidel swoje ukraińskie doświadczenia pragnie zastosować jak najprędzej w Europie zachodniej. Speidel jest poza tym „gorącym zwolennikiem zastosowania bomby wodorowej”.

Grafi GERHARD VON SCHWE-RIN, były hitlerowski generał, znany w nowym Wehrmachcie „wysokie stanowisko”. Już teraz wyznaczono go na następcę Teodora Blanka.

„Przeciw rozkazom” — Heu-

ninger robi wyrzuty fuhrerowi, że nie zniszczył doszczętnie armii angielskiej w Dunkierce. (Książka Heusingera powinna się znajdować w bibliotece angielskiego parlamentu).

Na szpaltach zachodnio-niemieckich gazet Heusinger od lat nawołuje do ataku na państwa wschodnio-europejskie: „Atakować przy najbliższej sposobności! Tylko przy zastosowaniu takich właśnie metod bojowych Zachód może wystąpić przeciwko Wschodowi. Chodzi tu przede wszystkim o akcję morską i lotniczą. Tylko te siły mogą dać nam sukcesy” („Bonner Heft” z 15 października 1953 r.).

General HANS SPEIDEL, jeszcze za czasów swej oficerskiej kariery zyskał sławę doświadczonego specjalisty w sprawach nielegalnych zbrodni. Obok tych „specjalności” Speidel zyskał również jako świetny znawca Francji. W roku 1937 Speidel przeprowadził w Paryżu rozmowy, których celem była izolacja ZSRR i utworzenie bloku antyradzieckiego. W trzy lata później Speidel — dowódca IX korpusu armii hitlerowskiej brał udział w inwazji na Francję.

(Niektórzy francuscy parlamentarzyści zdają się mieć krótką pamięć w tych sprawach. Warto im przypomnieć bandyckie postępowanie Speidla w Paryżu).

Po napadzie na ZSRR Speidel został dowódcą armii „B” działającej na Ukrainie. Tutaj Speidel „upamiętnił się” stosowaniem tzw. „tatyki spalanej ziemi”.

W Bonn w pełni oceniono zalety Speidla i już w 1950 roku mianowano go „ekspertem rządowym dla spraw wojskowych”. Nie tracąc czasu ów „ekspert” natychmiast przystąpił do opracowania planów tzw. „martwej strefy”, obejmującej terytorium Niemiec zach., Holandii i Belgii. Inaczej mówiąc Speidel swoje ukraińskie doświadczenia pragnie zastosować jak najprędzej w Europie zachodniej. Speidel jest poza tym „gorącym zwolennikiem zastosowania bomby wodorowej”.

Grafi GERHARD VON SCHWE-RIN, były hitlerowski generał, znany w nowym Wehrmachcie „wysokie stanowisko”. Już teraz wyznaczono go na następcę Teodora Blanka.

„Przeciw rozkazom” — Heu-

ninger robi wyrzuty fuhrerowi, że nie zniszczył doszczętnie armii angielskiej w Dunkierce. (Książka Heusingera powinna się znajdować w bibliotece angielskiego parlamentu).

Na szpaltach zachodnio-niemieckich gazet Heusinger od lat nawołuje do ataku na państwa wschodnio-europejskie: „Atakować przy najbliższej sposobności! Tylko przy zastosowaniu takich właśnie metod bojowych Zachód może wystąpić przeciwko Wschodowi. Chodzi tu przede wszystkim o akcję morską i lotniczą. Tylko te siły mogą dać nam sukcesy” („Bonner Heft” z 15 października 1953 r.).

General HANS SPEIDEL, jeszcze za czasów swej oficerskiej kariery zyskał sławę doświadczonego specjalisty w sprawach nielegalnych zbrodni. Obok tych „specjalności” Speidel zyskał również jako świetny znawca Francji. W roku 1937 Speidel przeprowadził w Paryżu rozmowy, których celem była izolacja ZSRR i utworzenie bloku antyradzieckiego. W trzy lata później Speidel — dowódca IX korpusu armii hitlerowskiej brał udział w inwazji na Francję.

(Niektórzy francuscy parlamentarzyści zdają się mieć krótką pamięć w tych sprawach. Warto im przypomnieć bandyckie postępowanie Speidla w Paryżu).

Po napadzie na ZSRR Speidel został dowódcą armii „B” działającej na Ukrainie. Tutaj Speidel „upamiętnił się” stosowaniem tzw. „tatyki spalanej ziemi”.

W Bonn w pełni oceniono zalety Speidla i już w 1950 roku mianowano go „ekspertem rządowym dla spraw wojskowych”. Nie tracąc czasu ów „ekspert” natychmiast przystąpił do opracowania planów tzw. „martwej strefy”, obejmującej terytorium Niemiec zach., Holandii i Belgii. Inaczej mówiąc Speidel swoje ukraińskie doświadczenia pragnie zastosować jak najprędzej w Europie zachodniej. Speidel jest poza tym „gorącym zwolennikiem zastosowania bomby wodorowej”.

Grafi GERHARD VON SCHWE-RIN, były hitlerowski generał, znany w nowym Wehrmachcie „wysokie stanowisko”. Już teraz wyznaczono go na następcę Teodora Blanka.

„Przeciw rozkazom” — Heu-

ninger robi wyrzuty fuhrerowi, że nie zniszczył doszczętnie armii angielskiej w Dunkierce. (Książka Heusingera powinna się znajdować w bibliotece angielskiego parlamentu).

Na szpaltach zachodnio-niemieckich gazet Heusinger od lat nawołuje do ataku na państwa wschodnio-europejskie: „Atakować przy najbliższej sposobności! Tylko przy zastosowaniu takich właśnie metod bojowych Zachód może wystąpić przeciwko Wschodowi. Chodzi tu przede wszystkim o akcję morską i lotniczą. Tylko te siły mogą dać nam sukcesy” („Bonner Heft” z 15 października 1953 r.).

General HANS SPEIDEL, jeszcze za czasów swej oficerskiej kariery zyskał sławę doświadczonego specjalisty w sprawach nielegalnych zbrodni. Obok tych „specjalności” Speidel zyskał również jako świetny znawca Francji. W roku 1937 Speidel przeprowadził w Paryżu rozmowy, których celem była izolacja ZSRR i utworzenie bloku antyradzieckiego. W trzy lata później Speidel — dowódca IX korpusu armii hitlerowskiej brał udział w inwazji na Francję.

(Niektórzy francuscy parlamentarzyści zdają się mieć krótką pamięć w tych sprawach. Warto im przypomnieć bandyckie postępowanie Speidla w Paryżu).

Po napadzie na ZSRR Speidel został dowódcą armii „B” działającej na Ukrainie. Tutaj Speidel „upamiętnił się” stosowaniem tzw. „tatyki spalanej ziemi”.

W Bonn w pełni oceniono zalety Speidla i już w 1950 roku mianowano go „ekspertem rządowym dla spraw wojskowych”. Nie tracąc czasu ów „ekspert” natychmiast przystąpił do opracowania planów tzw. „martwej strefy”, obejmującej terytorium Niemiec zach., Holandii i Belgii. Inaczej mówiąc Speidel swoje ukraińskie doświadczenia pragnie zastosować jak najprędzej w Europie zachodniej. Speidel jest poza tym „gorącym zwolennikiem zastosowania bomby wodorowej”.

Grafi GERHARD VON SCHWE-RIN, były hitlerowski generał, znany w nowym Wehrmachcie „wysokie stanowisko”. Już teraz wyznaczono go na następcę Teodora Blanka.

„Przeciw rozkazom” — Heu-

ninger robi wyrzuty fuhrerowi, że nie zniszczył doszczętnie armii angielskiej w Dunkierce. (Książka Heusingera powinna się znajdować w bibliotece angielskiego parlamentu).

Na szpaltach zachodnio-niemieckich gazet Heusinger od lat nawołuje do ataku na państwa wschodnio-europejskie: „Atakować przy najbliższej sposobności! Tylko przy zastosowaniu takich właśnie metod bojowych Zachód może wystąpić przeciwko Wschodowi. Chodzi tu przede wszystkim o akcję morską i lotniczą. Tylko te siły mogą dać nam sukcesy” („Bonner Heft” z 15 października 1953 r.).

General HANS SPEIDEL, jeszcze za czasów swej oficerskiej kariery zyskał sławę doświadczonego specjalisty w sprawach nielegalnych zbrodni. Obok tych „specjalności” Speidel zyskał również jako świetny znawca Francji. W roku 1937 Speidel przeprowadził w Paryżu rozmowy, których celem była izolacja ZSRR i utworzenie bloku antyradzieckiego. W trzy lata później Speidel — dowódca IX korpusu armii hitlerowskiej brał udział w inwazji na Francję.

(Niektórzy francuscy parlamentarzyści zdają się mieć krótką pamięć w tych sprawach. Warto im przypomnieć bandyckie postępowanie Speidla w Paryżu).

Po napadzie na ZSRR Speidel został dowódcą armii „B” działającej na Ukrainie. Tutaj Speidel „upamiętnił się” stosowaniem tzw. „tatyki spalanej ziemi”.

W Bonn w pełni oceniono zalety Speidla i już w 1950 roku mianowano go „ekspertem rządowym dla spraw wojskowych”. Nie tracąc czasu ów „ekspert” natychmiast przystąpił do opracowania planów tzw. „martwej strefy”, obejmującej terytorium Niemiec zach., Holandii i Belgii. Inaczej mówiąc Speidel swoje ukraińskie doświadczenia pragnie zastosować jak najprędzej w Europie zachodniej. Speidel jest poza tym „gorącym zwolennikiem zastosowania bomby wodorowej”.

Grafi GERHARD VON SCHWE-RIN, były hitlerowski generał, znany w nowym Wehrmachcie „wysokie stanowisko”. Już teraz wyznaczono go na następcę Teodora Blanka.

„Przeciw rozkazom” — Heu-

ninger robi wyrzuty fuhrerowi, że nie zniszczył doszczętnie armii angielskiej w Dunkierce. (Książka Heusingera powinna się znajdować w bibliotece angielskiego parlamentu).

Na szpaltach zachodnio-niemieckich gazet Heusinger od lat nawołuje do ataku na państwa wschodnio-europejskie: „Atakować przy najbliższej sposobności! Tylko przy zastosowaniu takich właśnie metod bojowych Zachód może wystąpić przeciwko Wschodowi. Chodzi tu przede wszystkim o akcję morską i lotniczą. Tylko te siły mogą dać nam sukcesy” („Bonner Heft” z 15 października 1953 r.).

General HANS SPEIDEL, jeszcze za czasów swej oficerskiej kariery zyskał sławę doświadczonego specjalisty w sprawach nielegalnych zbrodni. Obok tych „specjalności” Speidel zyskał również jako świetny znawca Francji. W roku 1937 Speidel przeprowadził w Paryżu rozmowy, których celem była izolacja ZSRR i utworzenie bloku antyradzieckiego. W trzy lata później Speidel — dowódca IX korpusu armii hitlerowskiej brał udział w inwazji na Francję.

(Niektórzy francuscy parlamentarzyści zdają się mieć krótką pamięć w tych sprawach. Warto im przypomnieć bandyckie postępowanie Speidla w Paryżu).

Po napadzie na ZSRR Speidel został dowódcą armii „B” działającej na Ukrainie. Tutaj Speidel „upamiętnił się” stosowaniem tzw. „tatyki spalanej ziemi”.

W Bonn w pełni oceniono zalety Speidla i już w 1950 roku mianowano go „ekspertem rządowym dla spraw wojskowych”. Nie tracąc czasu ów „ekspert” natychmiast przystąpił do opracowania planów tzw. „martwej strefy”, obejmującej terytorium Niemiec zach., Holandii i Belgii. Inaczej mówiąc Speidel swoje ukraińskie doświadczenia pragnie zastosować jak najprędzej w Europie zachodniej. Speidel jest poza tym „gorącym zwolennikiem zastosowania bomby wodorowej”.

Grafi GERHARD VON SCHWE-RIN, były hitlerowski generał, znany w nowym Wehrmachcie „wysokie stanowisko”. Już teraz wyznaczono go na następcę Teodora Blanka.

„Przeciw rozkazom” — Heu-

ninger robi wyrzuty fuhrerowi, że nie zniszczył doszczętnie armii angielskiej w Dunkierce. (Książka Heusingera powinna się znajdować w bibliotece angielskiego parlamentu).

Na szpaltach zachodnio-niemieckich gazet Heusinger od lat nawołuje do ataku na państwa wschodnio-europejskie: „Atakować przy najbliższej sposobności! Tylko przy zastosowaniu takich właśnie metod bojowych Zachód może wystąpić przeciwko Wschodowi. Chodzi tu przede wszystkim o akcję morską i lotniczą. Tylko te siły mogą dać nam sukcesy” („Bonner Heft” z 15 października 1953 r.).

General HANS SPEIDEL, jeszcze za czasów swej oficerskiej kariery zyskał sławę doświadczonego specjalisty w sprawach nielegalnych zbrodni. Obok tych „specjalności” Speidel zyskał również jako świetny znawca Francji. W roku 1937 Speidel przeprowadził w Paryżu rozmowy, których celem była izolacja ZSRR i utworzenie bloku antyradzieckiego. W trzy lata później Speidel — dowódca IX korpusu armii hitlerowskiej brał udział w inwazji na Francję.

(Niektórzy francuscy parlamentarzyści zdają się mieć krótką pamięć w tych sprawach. Warto im przypomnieć bandyckie postępowanie Speidla w Paryżu).

Po napadzie na ZSRR Speidel został dowódcą armii „B” działającej na Ukrainie. Tutaj Speidel „upamiętnił się” stosowaniem tzw. „tatyki spalanej ziemi”.

W Bonn w pełni oceniono zalety Speidla i już w 1950 roku mianowano go „ekspertem rządowym dla spraw wojskowych”. Nie tracąc czasu ów „ekspert” natychmiast przystąpił do opracowania planów tzw. „martwej strefy”, obejmującej terytorium Niemiec zach., Holandii i Belgii. Inaczej mówiąc Speidel swoje ukraińskie doświadczenia pragnie zastosować jak najprędzej w Europie zachodniej. Speidel jest poza tym „gorącym zwolennikiem zastosowania bomby wodorowej”.

Grafi GERHARD VON SCHWE-RIN, były hitlerowski generał, znany w nowym Wehrmachcie „wysokie stanowisko”. Już teraz wyznaczono go na następcę Teodora Blanka.

„Przeciw rozkazom” — Heu-

ninger robi wyrzuty fuhrerowi, że nie zniszczył doszczętnie armii angielskiej w Dunkierce. (Książka Heusingera powinna się znajdować w bibliotece angielskiego parlamentu).

Na szpaltach zachodnio-niemieckich gazet Heusinger od lat nawołuje do ataku na państwa wschodnio-europejskie: „Atakować przy najbliższej sposobności! Tylko przy zastosowaniu takich właśnie metod bojowych Zachód może wystąpić przeciwko Wschodowi. Chodzi tu przede wszystkim o akcję morską i lotniczą. Tylko te siły mogą dać nam sukcesy” („Bonner Heft” z 15 października 1953 r.).

General HANS SPEIDEL, jeszcze za czasów swej oficerskiej kariery zyskał sławę doświadczonego specjalisty w sprawach nielegalnych zbrodni. Obok tych „specjalności” Speidel zyskał również jako świetny znawca Francji. W roku 1937 Speidel przeprowadził w Paryżu rozmowy, których celem była izolacja ZSRR i utworzenie bloku antyradzieckiego. W trzy lata później Speidel — dowódca IX korpusu armii hitlerowskiej brał udział w inwazji na Francję.

(Niektórzy francuscy parlamentarzyści zdają się mieć krótką pamięć w tych sprawach. Warto im przypomnieć bandyckie postępowanie Speidla w Paryżu).

Po napadzie na ZSRR Speidel został dowódcą armii „B” działającej na Ukrainie. Tutaj Speidel „upamiętnił się” stosowaniem tzw. „tatyki spalanej ziemi”.

W Bonn w pełni oceniono zalety Speidla i już w 1950 roku mianowano go „ekspertem rządowym dla spraw wojskowych”. Nie tracąc czasu ów „ekspert” natychmiast przystąpił do opracowania planów tzw. „martwej strefy”, obejmującej terytorium Niemiec zach., Holandii i Belgii. Inaczej mówiąc Speidel swoje ukraińskie doświadczenia pragnie zastosować jak najprędzej w Europie zachodniej. Speidel jest poza tym „gorącym zwolennikiem zastosowania bomby wodorowej”.

Grafi GERHARD VON SCHWE-RIN, były hitlerowski generał, znany w nowym Wehrmachcie „wysokie stanowisko”. Już teraz wyznaczono go na następcę Teodora Blanka.

„Przeciw rozkazom” — Heu-

ninger robi wyrzuty fuhrerowi, że nie zniszczył doszczętnie armii angielskiej w Dunkierce. (Książka Heusingera powinna się znajdować w bibliotece angielskiego parlamentu).

Na szpaltach zachodnio-niemieckich gazet Heusinger od lat nawołuje do ataku na państwa wschodnio-europejskie: „Atakować przy najbliższej sposobności! Tylko przy zastosowaniu takich właśnie metod bojowych Zachód może wystąpić przeciwko Wschodowi. Chodzi tu przede wszystkim o akcję morską i lotniczą. Tylko te siły mogą dać nam sukcesy” („Bonner Heft” z 15 października 1953 r.).

General HANS SPEIDEL, jeszcze za czasów swej oficerskiej kariery zyskał sławę doświadczonego specjalisty w sprawach nielegalnych zbrodni. Obok tych „specjalności” Speidel zyskał również jako świetny znawca Francji. W roku 1937 Speidel przeprowadził w Paryżu rozmowy, których celem była izolacja ZSRR i utworzenie bloku antyradzieckiego. W trzy lata później Speidel — dowódca IX korpusu armii hitlerowskiej brał udział w inwazji na Francję.

(Niektórzy francuscy parlamentarzyści zdają się mieć krótką pamięć w tych sprawach. Warto im przypomnieć bandyckie postępowanie Speidla w Paryżu).

Po napadzie na ZSRR Speidel został dowódcą armii „B” działającej na Ukrainie. Tutaj Speidel „upamiętnił się” stosowaniem tzw. „tatyki spalanej ziemi”.

W Bonn w pełni oceniono zalety Speidla i już w 1950 roku mianowano go „ekspertem rządowym dla spraw wojskowych”. Nie tracąc czasu ów „ekspert” natychmiast przystąpił do opracowania planów tzw. „martwej strefy”, obejmującej terytorium Niemiec zach., Holandii i Belgii. Inaczej mówiąc Speidel swoje ukraińskie doświadczenia pragnie zastosować jak najprędzej w Europie zachodniej. Speidel jest poza tym „gorącym zwolennikiem zastosowania bomby wodorowej”.

Grafi GERHARD VON SCHWE-RIN, były hitlerowski generał, znany w nowym Wehrmachcie „wysokie stanowisko”. Już teraz wyznaczono go na następcę Teodora Blanka.

„Przeciw rozkazom” — Heu-

ninger robi wyrzuty fuhrerowi, że nie zniszczył doszczętnie armii angielskiej w Dunkierce. (Książka Heusingera powinna się znajdować w bibliotece angielskiego parlamentu).

Na szpaltach zachodnio-niemieckich gazet Heusinger od lat nawołuje do ataku na państwa wschodnio-europejskie: „Atakować przy najbliższej sposobności! Tylko przy zastosowaniu takich właśnie metod bojowych Zachód może wystąpić przeciwko Wschodowi. Chodzi tu przede wszystkim o akcję morską i lotniczą. Tylko te siły mogą dać nam sukcesy” („Bonner Heft” z 15 października 1953 r.).

General HANS SPEIDEL, jeszcze za czasów swej oficerskiej kariery zys

